

1. Jé-zus Krisz - tus, szép fé-nyes haj-nal,

2. Te vagy nekünk egy reménységünk,
Isten előtt közbenjárónk,
Szép koronánk, ékességünk.

Ki fel - tá - madsz új vi - lág - gal,

3. Világosítsd a mi szívünket:
Ismerhessünk meg tégedet;
Tanulhassuk szent Igédet.

És meg-ál - dasz min-den jók - kal:

4. Az ördögnek csalárdságától,
Lelki-testi nyavalyától,
Őrizz hamis tudománytól.

♩: Középkori latin ének nyomán – Szilvásújfalvi Anderkó Imre (?)

♪: Kolozsvár, 1744.

📖: Ref. énekeskönyv – 485.

5. Az Atyával és Szentlélekkel,
Hogy tégedet tiszta szívvel
Mindörökké áldjunk! Ámen.

Ennél a 16. századi éneknél az akkor általános ♩ mérőütést alkalmaztuk, tehát énekléskor a ♩ egyenlő a mai „tá” értékkel (kb. másodpercenként 1 ütés), míg a ♪ „titi”-nek felel meg.